

det var Noget, der behøvede en meget nøie Prøvelse af de kirkelige Autoriteter, af hvilke, saavidt jeg veed, de allervigtigste have erklæret sig derimod. Men hermed staader ogsaa i Sammenhæng, navnlig efter hvad den ærede Landsthingsmand har udtalt, at det skulde være overladt til Forældrene, om de vilde lade deres Børn undervise i den evangelisk-kristelige Tro eller i nogen anden Tro, ligesom ogsaa de øvrige Bestemmelser, der findes i den foreliggende Lov, og hvortil den ærede Rigsdagsmand ikke har stillet noget Ændringsforslag, gaaer ud paa, at man kan lade Ungdommen opvære aldeles uden Religionsunderviisning, idet der blot er den ringe Control, at Børnene i sin Tid, naar de skulle gaae over til at blive selvstændige Medlemmer af Samfundet, foruden at gjøre Rede for de øvrige Færdigheder og Kundskaber, der høre til Almueunderviisningen, og saa skulle godtgjøre, at de have de almindelige religiøse og moralske Begreber inde. En saadan Control er vistnok overordentlig svag, og det saameget mere, som der slet ikke er givet nogen Anviisning om, hvad dertil skal henføres, og der ikke er sat Andre til at vaage derover, end de respective Skolecommissioner eller Sogneforstanderskaber paa de forskjellige Steder.

Jeg skal ikke for Tiden opholde mig ved, hvad der ogsaa fra mange andre Sider kunde være at erindre mod Lovforslaget; men jeg skal blot endnu tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, hvad der i den Betænkning, som jeg har afgivet i Forbindelse med den ærede 2den Landsthingsmand for 1ste Kreds (Treschow) er anført om det Betænkelige i, at der er Individuer, om hvis religiøse Oplysning man ikke har den allermindste Sikkerhed, saa at man ikke veed, om de kunne aflægge Ed eller ikke. At de skulde kunne aflægge Ed, uden at man havde mindste Sikkerhed med Hensyn til deres religiøse Tro, og endnu mindre for, at de religiøse Sætninger, hvortil de maatte bekjende sig, have faaet nogen Indgang i deres Sind, hvad man dog idetmindste arbejder paa med Hensyn til de Børn, der fødes i Folketirken, ved den hele religiøse Underviisning, ved Confirmationsforberedelsen, ved selve Confirmationshandlingen og saa fremdeles, synes at være betænkeligt. Man har

ingen Visshed om, at disse Mennesker, der saaledes vore op, have nogen religiøs Forestilling, som kan være af en bindende Kraft for dem, og det er saameget mere mærkeligt, om de ikke desto mindre skulde kunne gjøre Ed, som jo end ikke Folketirkens Medlemmer kunne gjøre Ed uden visse bestemte Former, som forstikke om, at de have Religionens Sandheder for Die, at de i Diebliffet forestille sig den retfærdige, hellige og alvidende Gud, ligesom ogsaa de Former, der ere foreskrevne for Jødernes Ed, netop ere særdeles vel beregnede paa at skærpe Samvittigheden, paa at sætte Liv i alle de Forestillinger, som maae give dem Afshy for Usandhed; — jeg siger, at det er særdeles mærkeligt, at det forelagte Lovudkast ikke har taget det mindste Hensyn til, hvorvidt de omhandlede Individuer kunne tages i Ed eller ikke; ligesom det er høist farligt, naar man paa saa løse Grunde eller en saadan fuldkommen Mangel paa Sikkerhed for Bedkommendes religiøse Forestillinger kan tage dem i Ed, saaledes vilde det ogsaa være beklæggeligt, om der kunde opvære en Slægt her i Landet, som ikke var stiftet til at aflægge Ed, som man ikke kunde bruge til Vidner eller andre Hverv, som ikke kunne udføres af Noget, uden at han bekræfter sin Oprigtighed og Ordholdenhed ved Ed. Jeg tør antage, at de Betænkninger, jeg nu har fremsørt, yderligere bekræfte den Mening, hvorfor jeg og en anden æret Landsthingsmand (Treschow) have erklæret os, at Lovforslaget ikke egner sig til at udfomme. Vi have ikke seet os istand til at foreslaae Ændringsforslag, som kunde gjøre det antageligt, hvilket iøvrigt ogsaa, for at jeg skal gjentage det, knytter sig til den Mening, at Love, der saaledes gribe ind i saavel Folketirkens som de øvrige anerkjendte Troessamfunds Retstilstand, ikke kunne gives, uden at den hele nye Tingenes Orden, som Grundloven har bebudet, er bleven gennemført, og der ikke paa en saa fragmentarisk Maade.

Borgen: Med Hensyn til det Botium, som er afgivet af den ærede 4de Landsthingsmand for 3die Kreds (A. Sørensen) og mig i denne Sag, skal jeg tillade mig i Korthed at udtale mig for det ærede Thing. Vi have anseet det Forslag, som her forligger, for nød-